

[Zadejte text.]

„Svoboda není samozřejmost“

úryvek z písňe Marty Kubišové Modlitba pro Martu v podání pianisty Ondřeje Kabrny - <https://www.youtube.com/watch?v=4pd99yfwrcg>

Jiří: Pan Šesták, herec, bývalý ředitel Jihočeského divadla, do roku 2018 senátor za České Budějovice, se narodil v roce 1956.

Pavel: Pro politické smýšlení svých rodičů nebyl přijat ani do pionýra a později ani na žádnou střední školu, kterou chtěl studovat. Proto se na formování jeho osobnosti nejvíce podílela rodina, skaut, četba a např. i události v roce 1968.

Kristýna: Čím byl starší, tím více si uvědomoval rozdíly v životě lidí v socialistickém státě a na Západě. Při své první cestě do severní Itálie měl jako student tento zážitek:

pan Šesták: „Teď jsem šel k tý zelenině, to byl obchod, před tím byly bedýnky a na tom byly pomeranče, mandarinky, banány, to, co sem viděl občas před Vánoci, na co se stály obrovský fronty a já jsem se koukal, proč to nikdo neukradne. To nebylo normální v té době.“

Karel: Pan Šesták zažil dobu sametové revoluce, spoluzakládal stávkový výbor v Českých Budějovicích, snažil se lidi informovat.

pan Šesták: „Tak jsem přišel do jednoho podniku ještě s kamarádem a chtěli jsme mezi ty dělníky jít a teď je vyzvat, aby šli s náma, protože zatím stávkovali jenom studenti, ale my jsme jim řekli: Heleďte, nechodte s náma. My jsme, jim bylo patnáct, šestnáct, my jsme nevěděli, co bude.“

Jiří: První veřejné debaty, kterých se účastnil, byly plné zmatku, nikdo pořádně nevěděl, co dělat dál. Začalo se také hlásit čím dál více lidí, kteří vyprávěli své příběhy a svěřovali se s křivdami, které se jim staly.

Pavel: Jako člen stávkového výboru se pan Šesták podílel na přípravách demonstrace na náměstí Přemysla Otakara II. Zpočátku se lidé báli, odmítali se zúčastňovat protestních akcí, to se ale časem změnilo.

pan Šesták: „A přeci najednou tři sta, čtyři sta lidí na tom náměstí bylo hodně a my jsme se domluvili, že budeme demonstrovat každý den.“

Terežka: A jak pana Šestáka ovlivnila sametová revoluce?

[Zadejte text.]

pan Šesták: „No, zásadně, no zásadně, protože člověk poprvé v životě mohl pocítit svobodu.“

Terezka: Rok 89 znamenal velkou změnu a jen díky ní mohl začít žít tak, jako žijeme my dnes.

pan Šesták: „Pro mě to tehdy bylo něco naprosto výjimečného, že můžu opustit svoji zem, kdy chci, a mohu se do ní vrátit, kdy chci, záleží to jenom na mé vůli, na mých penězích a tak dále, na mých povinnostech. Svoboda není samozřejmost.“

1. úryvek z písně Marty Kubišové Modlitba pro Martu v podání pianisty Ondřeje Kabrny - <https://www.youtube.com/watch?v=4pd99yfwrcg> (2:53 – 3:10 – hudba by začala hrát při hraní poslední ukázky)

Životní příběh pana Jiřího Šestáka zpracovali Tereza Nguenová, Kristýna Nguenová, Jiří Kamiš, Karel Zikeš a Pavel Černý pod vedením Heleny Bauerové ze ZŠ Nerudova v Českých Budějovicích.